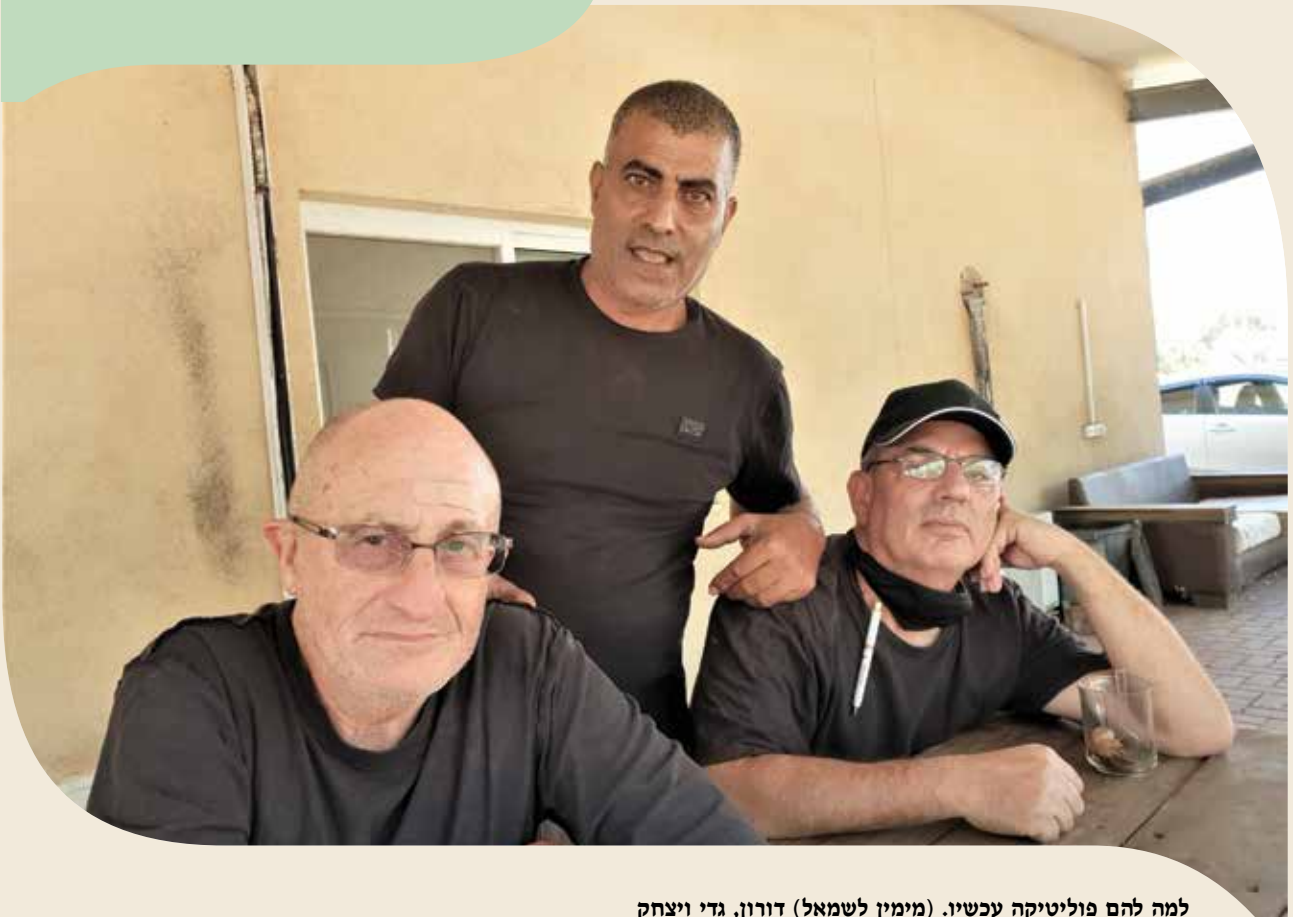

רפת ניר מעון, שותפות של קיבוצי ניר עוז וניר עם

צריכה להחליט מה לעשות. אף חקלאי לא יגדל אם הוא יפסיד כסף. לכן רק תוכנית כללית, מוסדרת לשנים ארוכות, יכולה לתת מענה כלכלי כולל בטחון תזונתי. השורה התחתונה, עסקת חבילה. לא רוצה לדבר על ציונות ופריפריה, זה כבר לא מזיז לאף אחד, אנחנו רק רוצים להתפרנס". גדי מדמוני "התרגלנו לשגרה, האמת הקורונה הרבה יותר גרוע מבחינתי. כי להתמודד עם הקורונה אי אפשר". דורון גבעוני "זה עצוב כי אין תשובות, אבל אנחנו לא הולכים מכאן, זה הבית וכאן נשאר לעד". ▲

יצחק אדלשטיין, חבר קיבוץ עין השלושה, מנהל הרפת מגיע מתחום הניהול, גדי מדמוני מנהל תפעול, גר בנתיבות, דורון גבעון חבר קיבוץ ניר עם, אחראי על בריאות העדר. אם אתם רוצים להיות עדים למציאות הפוליטית המורכבת בעוטף ובכלל, אתם חייבים להגיע לרפת ניר מעון. הוויכוחים הפוליטיים שם, נמשכים ללא הפסקה, בין גדי מדמוני, ליכוד, ימין והקיבוצניקים, מציאות ארץ ישראלית ברפת אחת בעוטף. אבל השלושה מאוד משתדלים לא לעסוק בפוליטיקה כי במילא אף אחד לא ישכנע את השני, כי ככה זה בפוליטיקה, זה בעיקר אמוציות ופוליטיקה של זהויות, הקשר בין ימין ושמאל לא ממש ברור. אז אנחנו חוזרים למצב ולרפת, יצחק "הבעיה של הרפתות זה רצון הממשלה לסיים את נושא התכנון וזה אומר לפתוח את היבוא וזה יהיה מכת מוות לענף. צריך עסקת חבילה של יצרנים, מחלבות, צרכנים והמדינה. לקבוע על ציר הזמן, מטרה. החלב הישראלי יקר מאירופה כי כאן יש כשרות בשלוש רמות, אין יתרון יחסי לחקלאות, מים יקרים, קרקע אין. בעולם של היום, הביקוש לאוכל יילך ויגדל ואם אנחנו רוצים להיות עצמאים בתחום האוכל אז המדינה

רפת ניר מעון הוקמה לפני שבע שנים, 8 מיליון ליטר מכסה, 700 חולבות, 14 עובדים, מרכז מזון עצמאי, חלב לתנובה, מכון של scr פרלל 20 20

למה להם פוליטיקה עכשיו. (מימין לשמאל) דורון, גדי ויצחק